

Po trzecie skarżące podnoszą, że strona pozwana naruszyła art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 poprzez błędne obliczenie grzywny w zakresie dotyczącym komunikatu w sprawie współpracy⁽²⁾. Podnoszą one, że pomimo tego, że współpracowały, nie obniżono im nałożonej grzywny.

Po czwarte skarżące podnoszą, że stosowanie wytycznych w sprawie grzywien⁽³⁾ do stanów faktycznych, które wystąpiły na długo przed opublikowaniem tych wytycznych naruszają zasadę niedziałania prawa wstecz.

Ponadto podniesiono, że praktyka strony pozwanej w zakresie grzywien nie jest oparta na podstawie prawnej wynikającej z art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003. Skarżące argumentują w tym względzie, że zaskarżona decyzja narusza zasady równego traktowania i proporcjonalności. Ponadto art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 w zastosowaniu przez stronę pozwaną w ramach praktyki odnoszącej się do grzywien wedle wskazanych wytycznych narusza zasadę legalności ustanowioną w art. 7 EKPC i w art. 49 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Ostatecznie skarżące kwestionują błędne zastosowanie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 i wytycznych w sprawie grzywien w związku z licznymi błędami w stosowaniu przepisów i w wykonywaniu uznania na niekorzyść skarżących. Podnoszą one w szczególności, że przeprowadzony przez stronę pozwaną dowód i dokonana przez nią ocena są błędne w odniesieniu do indywidualnych okoliczności faktycznych dotyczących skarżących.

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

(2) Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

(3) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2010 r. — Preparados Alimenticios przeciwko OHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Sprawa T-377/10)

(2010/C 301/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat D. Pellisé Urquiza)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie R 1144/2009-1;

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

— odrzucenie zaskarżonego zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Jambo Afrika” dla towarów należących do klas 29, 30 i 33

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzne hiszpańskie znaki towarowe „JUMBO” zarejestrowane pod numerami 2573221, 2573219 i 2573216 dla towarów należących do klas 29 i 30; Graficzny wspólnotowy znak towarowy „JUMBO CUBE” zarejestrowany pod numerem 2217404 dla towarów należących do klasy 29; Graficzny wspólnotowy znak towarowy „JUMBO MARINADE” zarejestrowany pod numerem 2412823 dla towarów należących do klas 29 i 30; Graficzny wspólnotowy znak towarowy „JUMBO NOKKOS” zarejestrowany pod numerem 2413391 dla towarów należących do klas 29 i 30; Graficzne wspólnotowe znaki towarowe „JUMBO” zarejestrowane pod numerami 2413581, 2423275, 2970754, 3246139, 3754462 i 4088761 dla towarów należących do klas 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do części zakwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza dopuściła się błędu wykluczając istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd